

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE**af 16. november 2009****om forslag til Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb****(CON/2009/95)**

(2009/C 284/02)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 30. september 2009 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om forslag til Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »den foreslåede forordning«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 123, stk. 4, tredje punktum, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, samt af artikel 105, stk. 4, første led, i sammenhæng med artikel 106, stk. 2, idet den foreslåede forordning angår tekniske specifikationer for euromønter. I overensstemmelse med artikel 17,5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

Den foreslåede forordning gennemfører den forpligtelse, som påhviler kreditinstitutter og andre institutter som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri ⁽²⁾, til at sikre, at euromønter, som de modtager, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og at falske mønter afsløres. ECB har truffet tilsvarende foranstaltninger med hensyn til disse institutters forpligtelse til at kontrollere ægtheden af eurosedler i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001. At tilsvarende lovgivning finder anvendelse på institutter, der som led i deres virksomhed deltager i udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, vil bidrage til at mindske den trussel, som forfalskning af sedler og mønter udgør for euroen.

Hvad angår den foreslåede forordning, er Kommissionens afgørelse om at bygge på eksisterende møntsorteringsprocesser og -udstyr, som omhandlet i Kommissionens henstilling 2005/504/EF af 27. maj 2005 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ⁽³⁾, uden tvivl den bedste måde at sikre kontinuitet i den gode praksis, der har været indtil nu, og som derfor garanterer effektiviteten af de planlagte foranstaltninger.

Håndteringsgebyrer

Uanset artikel 8, stk. 2 og 4, i den foreslåede forordning, hvorefter medlemsstaterne i et vist omfang kan indrømme undtagelser fra håndteringsgebyrer, sætter ECB spørgsmålstegn ved, om fradrag af et håndteringsgebyr på 5 % fra den pålydende værdi af de euromønter, der er uegnede til at være i omløb, opfylder formålet med den foreslåede forordning, som er at forpligte medlemsstaterne til at tilbagetrække euromønter, som er uegnede til at være i omløb. Som det fremgår af betragtning 4 til den foreslåede forordning, gør omløbet af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, dem »sværere at anvende«, og »brugere vil kunne have deres tvivl om mønternes ægthed«. Euromønter, der er uegnede til at være i omløb, skal trækkes ud af omløb for at sikre, at euromønternes ægthed kan kontrolleres på en pålidelig måde, og at deres risiko for forfalskning mindskes. I den forbindelse mener ECB, at indløsning af værdien eller ombytning af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, som en hovedregel ikke bør pålægges håndteringsgebyr. Som understreget i ECB's tidligere udtalelser strider pålæggelse af et gebyr mod ideen af lovligt betalingsmiddel, hvorved det er en offentlig opgave at omveksle penge, der er lovligt betalingsmiddel, til fuld værdi ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ KOM(2009) 459 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 184 af 15.7.2005, s. 60.

⁽⁴⁾ Jf. Udtalelse CON/2009/52. Alle ECB's udtalelser er offentliggjort på ECB's websted på <http://www.ecb.europa.eu>

Det er imidlertid ECB's opfattelse, at pålæggelse af et gebyr på 15 % ville være velbegrundet i tilfælde, hvor mængden af uegnede mønter, der skal kontrolleres, er forholdsmæssig stor, på grund af unormale omstændigheder eller afvigelser fra specifikationerne som angivet i artikel 9 i den foreslåede forordning.

Hvor ECB foreslår, at forordningsforslaget ændres, fremgår ændringsforslag samt en begrundelse herfor af bilaget.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. november 2009.

Jean-Claude TRICHET

Formand for ECB

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Artikel 3, stk. 1, i forordningsforslaget

Artikel 3	Artikel 3
<p>»1. Institutterne skal sikre, at euromønter, som de modtager og agter at bringe i omløb igen, autentificeres. Dette krav opfyldes</p> <p>a) hovedsageligt ved anvendelse af møntbehandlingsmaskiner, som er opført på listen over sådanne maskiner, jf. artikel 5, stk. 3, eller</p> <p>b) af uddannet personale.«</p>	<p>»1. Institutterne skal sikre, at euromønter med en pålydende værdi på 2 euro, 1 euro og 50 cent, som de modtager og agter at bringe i omløb igen, autentificeres. Dette krav opfyldes</p> <p>a) hovedsageligt ved anvendelse af møntbehandlingsmaskiner, som er opført på listen over sådanne maskiner, jf. artikel 5, stk. 3, eller</p> <p>b) af uddannet personale.«</p>

Begrundelse

ECB foreslår, at autentificeringsprocessen begrænses til mønter med en pålydende værdi på mindst 50 cent (dvs. 2 euro, 1 euro og 50 cent). Der er reelt en meget lav risiko for forfalskning af mønter med en pålydende værdi på 20 cent og derunder på grund af deres ringe værdi sammenlignet med (i) metalværdien og (ii) omkostningerne ved forfalskning. At undergive alle mønter autentificering ville udgøre en betydelig byrde for institutterne, som ikke ville være begrundet i værdien af de mønter, som det drejer sig om.

Ændringsforslag 2

Artikel 4, stk. 1, i forordningsforslaget

Artikel 4	Artikel 4
<p>»1. Institutterne lader deres møntbehandlingsmaskiner afprøve af de udpegede nationale myndigheder eller Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC), som foretager en springstest. Formålet med prøvningen er at sikre, at møntbehandlingsmaskinen er i stand til at kassere kendte typer falske mønter og alle andre møntlignende genstande, som ikke opfylder ægte euromønters specifikationer.«</p>	<p>»1. Institutterne anvender kun typer af lader deres møntbehandlingsmaskiner, som har gennemgået en springstest foretaget af afprøve af de udpegede nationale myndigheder eller Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) som foretager en springstest. Formålet med prøvningen er at sikre, at typen af møntbehandlingsmaskinen er i stand til at kassere kendte typer falske mønter, og alle andre møntlignende genstande, som ikke opfylder ægte euromønters specifikationer og euromønter, der er uegnede til at være i omløb.«</p>

Begrundelse

ECB finder, at det vil være mere logisk at forpligte institutterne til at anvende møntbehandlingsmaskiner, der har gennemgået en springstest. Derved bliver det muligt for flere institutter at anvende de møntbehandlingsmaskiner, som allerede er blevet godkendt i springstesten, hvilket betyder, at det ikke vil være nødvendigt at gentage testen for hvert enkelt institut. Endvidere vil det være mere i overensstemmelse med artikel 5 i den foreslåede forordning, som bestemmer, at springstests kan udføres i fabrikanternes lokaler, og at Kommissionen skal offentliggøre en samlet liste på sit websted over alle møntbehandlingsmaskiner, som har gennemgået testen. ECB skal yderligere foreslå, at springstesten begrænses til typer af møntbehandlingsmaskiner (dvs. maskiner, der anvender samme hardware, software og centrale funktionaliteter), idet dette burde være tilstrækkeligt til sikring af, at alle møntbehandlingsmaskiner af samme type opfylder kravene i den foreslåede forordning.

I tillæg hertil defineres euromønter, der er uegnede til at være i omløb, i henhold til artikel 2, litra b) i den foreslåede forordning som euromønter, der kasseres under autentificeringsprocessen. Derfor bør det fremgå klart af ordlyden af artikel 4, stk. 1, i den foreslåede forordning, at de møntbehandlingsmaskiner, der anvendes til springstests, også skal spore euromønter, der er uegnede til at være i omløb.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 3

Artikel 6, stk. 3, i forordningsforslaget

<p>Artikel 6</p> <p>»3. Hvor mange maskiner der skal efterprøves hvert år i hver medlemsstat, bestemmes af, hvor mange euromønter der er behandlet i disse maskiner i årets løb, idet denne mængde skal svare til mindst en tredjedel af den samlede nettomængde mønter udstedt af den pågældende medlemsstat fra indførelsen af euromønter indtil udgangen af det foregående år. Antallet af maskiner, som skal efterprøves, beregnes på basis af mængden af de tre højeste pålydender af euromønter bestemt til at bringes i omløb.«</p>	<p>Artikel 6</p> <p>»3. Hvor mange maskiner der skal efterprøves hvert år i hver medlemsstat, skal udgøre 10 % af det samlede antal af maskiner, der er opstillet i denne medlemsstat eller bestemmes af, hvor mange euromønter der er behandlet i disse maskiner i årets løb, idet denne mængde skal svare til mindst en tredjedel af den samlede nettomængde mønter udstedt af den pågældende medlemsstat fra indførelsen af euromønter indtil udgangen af det foregående år. I sidstnævnte tilfælde skal antallet af maskiner, som skal efterprøves, beregnes på basis af mængden af de tre højeste pålydender af euromønter bestemt til at bringes i omløb.«</p>
--	--

Begrundelse

Det er ECB's opfattelse, at medlemsstater bør have valget mellem at kontrollere behandlingsmaskiner, der er installeret på deres territorium, enten ved at anvende den beregningsmetode, der er fastlagt i forslaget til forordning, eller alternativt ved at udføre kontrol med en vis procentdel af disse møntbehandlingsmaskiner. Da mønter faktisk cirkulerer i hele euroområdet, kan overførelsen af mønter fra en medlemsstat til en anden have væsentlig indflydelse på mængden af mønter, der cirkulerer i en medlemsstat. Nogle medlemsstater kan derfor finde det mere hensigtsmæssigt at kontrollere møntbehandlingsmaskiner uafhængig af den samlede nettomængde af mønter, som de udsteder. I begge tilfælde ville antallet af møntbehandlingsmaskiner, som er efterprøvet af medlemsstaten, højt nok til sikring af tilstrækkelig kontrol med de institutter, der udfører autificering af euromønter.

Ændringsforslag 4

Artikel 8 i forordningsforslaget

<p>Artikel 8</p> <p>»1. Ved indløsningen eller ombytningen af indleverede euromønter, der er uegnede til at være i omløb, fradrages et håndteringsgebyr på 5 % af disse euromønters pålydende værdi. Til håndteringsgebyret lægges et ekstra gebyr på 15 % af den pålydende værdi af de indleverede euromønter i tilfælde, hvor hele sækken eller boksen kontrolleres som omhandlet i artikel 10.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan fastsætte generelle undtagelser fra håndteringsgebyrer i tilfælde, hvor juridiske eller fysiske personer indgår i et tæt og regelmæssigt samarbejde med de udpegede nationale myndigheder om at tage falske euromønter og euromønter, der er uegnede til at være i omløb, ud af omløb.</p> <p>3. Transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger bæres af den pågældende juridiske eller fysiske person.</p> <p>4. Uanset undtagelsen i stk. 2 kan en indleverende juridisk eller fysisk person hvert år for hver pålydende værdi højst fritages for håndteringsgebyret for en maksimal mængde på ét kilo euromønter, der er uegnede til at være i omløb.«</p>	<p>Artikel 8</p> <p>»1. Ved indløsningen eller ombytningen af indleverede euromønter, der er uegnede til at være i omløb, fradrages et Et håndteringsgebyr på 5 % af disse euromønters pålydende værdi. Til håndteringsgebyret lægges et ekstra gebyr på 15 % af den pålydende værdi af de indleverede euromønter, der er uegnede til at være i omløb, fratrækkes ved indløsningen eller erstatningen af disse euromønter i tilfælde, hvor hele sækken eller boksen kontrolleres som omhandlet i artikel 10, stk. 2.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan fastsætte generelle undtagelser fra håndteringsgebyrer i tilfælde, hvor juridiske eller fysiske personer indgår i et tæt og regelmæssigt samarbejde med de udpegede nationale myndigheder om at tage falske euromønter og euromønter, der er uegnede til at være i omløb, ud af omløb.</p> <p>3. Transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger bæres af den pågældende juridiske eller fysiske person</p> <p>4. Uanset undtagelsen i stk. 2 kan en indleverende juridisk eller fysisk person hvert år for hver pålydende værdi højst fritages for håndteringsgebyret for en maksimal mængde på ét kilo euromønter, der er uegnede til at være i omløb.«</p>
---	---

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Begrundelse

Se afsnittet om håndteringsgebyr ovenfor.

Ændringsforslag 5

Artikel 14 i forordningsforslaget

<p>Artikel 14</p> <p>»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.</p> <p>Det anvendes fra den 1. januar 2012.</p> <p>Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«</p>	<p>Artikel 14</p> <p>»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.</p> <p>Det anvendes fra den 1. januar 2012.</p> <p>Medlemsstater, som på datoen for denne forordnings ikrafttræden, har indført foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens henstilling 2005/504/EF, kan dog fortsætte med at anvende disse foranstaltninger i en overgangsperiode på tre år fra den 1. januar 2012.</p> <p>Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«</p>
--	--

Begrundelse

Den foreslåede forordning bør tillade en midlertidig videreførelse af velafprøvede nationale metoder baseret på Kommissionens henstilling 2005/504/EF, specielt med hensyntagen til de investeringer, der er foretaget i forbindelse med installering af møntbehandlingsmaskiner i de medlemsstater, der har gennemført Kommissionens henstilling.

⁽¹⁾ Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår indsættelse af ny ordlyd. Gennemstregning i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at tekst udgår.